

Deviatnik pred birmovkou

Každý deň začína spoločnou časťou: úvod a litánie k Duchu Svätému. Potom nasleduje vlastná časť pre konkrétny deň.

Každý deň

Úvod

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

O niekoľko dní prijmem sviatosť birmovania, ktorou sa vo mne majú rozmnožiť dary Ducha Svätého, ktoré som dostal pri krste.

Apoštoli po Ježišovom vystúpení do neba sa deväť dní spoločne modlili, prosili Boha o jeho dary očakávali zoslanie Ducha Svätého.

Aj ja chcem pripraviť svoje srdce na prijatie Ducha Svätého.

Litánie k Duchu Svätému

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému...

Duch Svätý, zostúp z trónu svojej velebnosti a vybuduj si stánok v srdci svojho služobníka. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý si s Otcom i Synom uctievaný, nauč ma žiť v stálej Božej prítomnosti. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý si s Otcom i Synom uctievaný, nauč ma žiť podľa vôle Najvyššieho. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý sídliš v srdci Božieho Syna, nauč ma poznávať ťa a úprimne milovať. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý sa staráš o slávu Boha Otca, nauč ma žiť v odovzdanosti a v úplnej dôvere v Boha. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, znamenie ohnivých jazykov, zapál v mojom srdci oheň svojej lásky. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, tajomná holubica, nauč ma chápať Sväté písmo. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý nemáš tvár ani meno, nauč ma správne sa modliť. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý hovoríš ústami prorokov, nauč ma žiť v pokoji a vo vyrovnanosti ducha – duše. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, horiace ohnisko lásky, nauč ma žiť múdro a trpezlivo. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, darca všetkých darov, nauč ma žiť v pokore a skromnosti. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, pretekajúca pokladnica milosti, nauč ma chápať cenu utrpenia. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, bezodná pokladnica milosti, nauč ma správne využívať drahocenný čas. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, z pokladnice ktorého neubúda, chráň ma od každej nelásky a pýchy. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorého bohatstvo nikto nespočíta, nauč ma čeliť zbytočným predstavám a myšlienkam. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, premnohých darov, nauč ma vyhýbať sa neužitočnej činnosti a planým rečiam. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, z ktorého plnosti sme všetci prijali, nauč ma mlčať a prehovoriť v pravý čas. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, večná láska, nauč ma dávať dobrý príklad iným. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, nekonečná dobrota, daj mi vytrvalosť v dobrom. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, vynikajúci učiteľ, nauč ma správne vychádzať s ľuďmi. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, milý priateľ duší, nauč ma nikoho neposudzovať a na krivdy nikdy nespomínať. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, obšťastňujúce svetlo duší, nauč ma vidieť potreby iných a nezanedbávať dobré skutky. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, otec chudobných, daj mi poznať svoje chyby. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý konáš v dušiach zázraky, veď ma bdelosťou k dokonalosti. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, pred ktorým nič nie je utajené, nauč ma unikať pred diablovými osídlami. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý poznáš budúcnosť vesmíru, pomôž mi vymaniť sa z područia tela a diabla. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, ktorý poznáš našu budúcnosť, zverujem do tvojej ochrany aj moju rodinu, priateľov, dobrodinco a všetkých ľudí. – *Bud' zvelebený!*

Duch Svätý, nauč ma žiť s tvojou božskou pomocou na Božiu česť a slávu, k spáse duší a k radosti Božej Matky, aby som mohol umrieť ako užitočný sluha. – *Amen.*

1. deň

Osobný príklad dobrého kresťanského života – Idem ja

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Jána (Jn 13, 1 – 15)

Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohoto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti. Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu Otec dal do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zoblíkol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ Ježiš mu odpovedal: „Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš.“ Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou.“ Šimon Peter mu vravel: „Pane, tak potom nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ Ježiš mu na to: „Kto sa okúpal, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý. A vy ste čistí, ale nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, - preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: „Učiteľ“ a: „Pane“ a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“

Príbeh:

Bolo to po mnohom trápení, čo bol Ján Vianney prijatý do seminára. Od začiatku mal veľké ťažkosti so štúdiom. Mathias Loras, jeden z jeho najmúdrejších spolužiakov, bol prudkej povahy. Jeden deň sa pretrhla hrádza Jánovej trpezlivosti a vyfackal ho pred ostatnými. Ján bol tiež prudkej povahy, napriek tomu si klakol pred Mathiasa a pokorne žiadal o odpustenie. Mathias sa cítil veľmi dotknutý a plný slz sa hodil Jánovi do náručia.

Zamyslenie:

Ján osobným príkladom zmenil Mathiasa, dotkol sa jeho srdca. Môžeme sa od neho učiť, že máme byť druhým príkladom. Svojím životom svedčím o Bohu v škole, doma na ulici. Môžem sa spýtať seba, aký príklad dávam okolo seba ja? Cítiť okolo mňa, že som naplnený Ježišovou láskou?

Modlitba:

Pane Ježišu, dal si nám príklad, ako vydávať svedectvo o láske svojim blíznym, prosíme Ťa daj nám silu, aby sme si tento dar nenechávali pre seba, ale ho nezištne rozdávali svojim blíznym a tak svedčili o Tebe. Amen.

2. deň

Svedectvo viery – Koho si priviedol, pritiahol svojím životom?

Príbeh:

Jedna rehoľná sestra v misiách starostlivo ošetrovala malomocnému odporne rany. Usmievala sa pritom a čosi hovorila, akoby to bola najprirodzenejšia vec na svete. Zrazu sa chorého spýtala: „Veríš v Boha?“ Chorý sa na ňu zahľadel a po chvíli povedal: „Áno, teraz už verím v Boha.“

Zamyslenie:

Ako rehoľná sestra priniesla živé svedectvo viery, tak aj my prejavujeme lásku k blíždym. Snažme sa privádzať svojich kamarátov, spolužiakov, susedov, spolucestujúcich v autobuse a všetkých, ktorých cez deň stretávame, bližšie k Bohu aj cez naše skutky. Veď viera bez skutkov je mŕtva.

Modlitba:

Dobrý Bože, pomáhaj nám byť citlivými a vnímavými voči potrebám blíždych, aby sme svojím životom svedčili o Tebe. Amen.

3. deň

Modlitba za tých, s ktorými sa stretávam

Príbeh:

Bol raz jeden chlapec, ktorý sa narodil chorý. Jeho choroba bola nevyliciteľná. V 17 rokoch mohol každú chvíľu zomrieť. Žil stále len utiahnutý v dome pod dohľadom svojej matky. Raz toho už mal dosť, a tak sa rozhodol, že sa pôjde prejsť do mesta. Poprosil svoju matku o dovolenie a ona mu to umožnila. Keď sa prechádzal, videl množstvo obchodov. Ako prechádzal okolo jedných hudobní, uvidel nádherné dievča, asi v jeho veku. Bola to láska na prvý pohľad. Otvoril dvere a vstúpil dovnútra. Nedíval sa nikam inam, len na ňu. Postupne sa k nej približoval. Pozrela sa na neho s úsmevom a opýtala sa: "Môžem Ti nejakú pomôcť?" Bol to ten najkrajší úsmev, aký kedy vo svojom živote videl. Koktavo jej odpovedal: "Áno, eeehhhuuuuh, rád by som si kúpil jedno CD." Bez premýšľania zobral prvé CD, aké mal po ruke. "Chceš ho zabaliť?" Opýtalo sa dievča s úsmevom. Odpovedal, že áno a ona mu ho šla zabaliť. Keď mu ho podala, rozlúčil sa a odišiel. Od toho dňa navštevoval tento obchod pravidelne, a zakaždým si kúpil nejaké CD. To dievča mu vždy CD zabalila a on si ich bral a zabalené ukladal do šuflíka. Príliš sa hanbil, aby ju niekam pozval. Akokoľvek to

skúšal, nešlo mu to. Jeho matka sa ho v tom pokúšala povzbudiť, aby sa ďalší deň odvážil, a on si to vzal k srdcu. Ďalší deň vošiel odvážne do obchodu, kúpil si CD a ako vždy ho dostal zabalené. Vzal si ho, a keď sa ona nepozerala, rýchlo jej položil na pult lístok s jeho telefónnym číslom a vybehol z obchodu. Na druhý deň zvonil telefón. Matka zdvihla slúchadlo: "Áno?" Bolo to to dievča z hudobní, pýtalo sa na neho, a matka začala úplne zničená plakať a povedala: "Ty to nevieš? ... Včera zomrel..." Nastalo dlhé ticho, okrem plaču matky, ktorý sa ozýval v slúchadle. Neskôr vstúpila matka do izby svojho syna, aby si ho pripomenula. Rozhodla sa začať s triedením jeho vecí. Otvorila šuflík a na jej prekvapenie zbadala hrbu zabalených CD. Jedno z nich otvorila a našla tam lístok. Bolo na ňom napísané: "Ahoj! Si fakt milý, chcel by si ísť so mnou niekedy ísť von? Mám ťa rada... Sofia." Matka hlasite zavzlykala a otvorila ešte jedno CD a aj z toho vypadol papierik. Potom otvorila ďalšie a ďalšie, a v každom bol odkaz od Sofie...

Zamyslenie:

Preto nečakaj príliš dlho, kým niekomu povieš, čo cítiš. Povedz to ešte dnes. Zajtra už môže byť neskoro!

Modlitba:

Láskavý Bože, prosíme ťa za všetkých s ktorými sa stretávame, aby sme v nich videli tvár tvojho Syna. Daruj nám jasnú myseľ, aby sme hľadali v blížnych tvoju lásku. Daj nám otvorené srdce, aby sme ju prijali, a prázdne ruky, aby sme ju celú uchopili, aby sa tak stala nástrojom požehnania pre druhých. Amen.

4. deň

Moje slová –

Čo šírim, čo do seba prijímam: internet, facebook, skype, popec, televízia, časopisy – čo dávam do seba?

Príbeh:

Stará povest' hovorí o mužovi, ktorý sa prechádzal po morskom pobreží a našiel vrecúško plné kamienkov. Nebadane ich sype pomedzi prsty a pritom sa pozerá na more. Pozoruje čajky, ktoré sa hojdajú na vlnách, a roztopašne po nich hádže kamienkami. Hravo hádže tie malé skalky do mora a jedna za druhou sa strácajú vo vlnách. Jeden jediný kamienok si podržal v ruke a doniesol domov. – Ale ako sa preľakol, keď vo svetle kozuba v tom nepatrnom kamienku spoznal prekrásne žiariaci diamant! Ako bezmyšlienkovite premrhal ten nesmierny poklad! Vráti sa na pobrežie, hľadá stratené diamanty. No márne. Nedostiteľne ležia na dne mora. Nijaké sebaobviňovanie ani ľútosť, nijaké slzy ani výčitky mu nenavrátia ten nepozorne odhodený poklad.

Zamyslenie:

- kamienky, ktoré hádzeme, môžu byť slová, ktoré každý deň ťukáme do počítača na rôznych portáloch;
- koľkokrát si len tak zapneme počítač, aby sme sa pozreli, čo je v ňom nové, čo kto píše, kto aké fotky pridal, kto akú skupinu navrhol, kto aké videjko pridal... Koľkokrát ten počítač zapíname bezmyšlienkovito, ideme na ňom len tak „prežiť“ čas;
- na internete môžeme akoby pomedzi prsty vysypať - napísať všeličo, povedať všetko, a pritom pozeráme na Kristov kríž, ale nič nevidíme; len tak sypeme slovo, ktoré hádzeme do počítača, ono sa ľahko stratí v mori slov, ktoré sa tam nachádzajú, treba však rozlišovať, rozmýšľať aké slovo tam „hodím“, a takisto, aké si vyberiem – nie všetko, čo si tam prečítam, musí byť pravda, nie so všetkým musím súhlasiť;
- ak sa len tak pridám do nejakej skupiny, len tak nejakú skupinu vytvorím a len tak napíšem nejaký status... – podporuje to poklady, ktoré v sebe nosím? Alebo sa mi stane, že sa na mňa už nejaký kamarát nepozrie, lebo som ten svoj poklad premrhal písaním slov, nad ktorými som dopredu nerozmýšľal?
- slovo má na tomto svete obrovskú moc – môže pohladiť, ale i zabiť... Ak zabije, ľútosť, výčitky, ani sebaobviňovanie už nepomôžu.

Alebo:

1. deň: Dostal som pozvánku na facebooku, prihlásil som sa, spravil som si profil.
2. deň: Pozerám fotky, celkom pekné, kamaráti na výletoch, kamaráti kamarátov na výletoch, sem-tam nejaké pívko, no čo už.
3. deň: Kamaráti kamarátov kamarátov na výletoch, sem-tam dve-tri pivká a komentáre s peknými nadávkami... Ale prečo by som si to nemohol prečítať, však sa mi nič nestane.
4. deň: Príde mi pozvánka do skupiny „Verím a nie som blázon“. Hmm..., pridať sa alebo nie? Keď sa pridám, tak už budem zaškatul'kovaný, všetci budú vedieť, že som veriaci... No... nemusím to predsa vešať každému na nos, však sa píše, že Boh vidí aj v skrytosti...
5. deň: Komentujem statusy druhých, no nedá sa nevyjadriť. Niekedy mi ujde možno niečo, čo by sa doma asi až tak nepáčilo... No však rodičia facebook nemajú, tak to nezistia.
6. deň: Sedím tu už šiesty deň, dokopy som strávil na tejto stránke asi tak 10 hodín, a rozmýšľam, akú predstavu majú asi o mne ľudia, ktorí vidia môj profil a všetko to, čo som písal kamarátom a ktovie komu ešte... Zistia, aký som? Čo si myslím? Čomu verím? Vidia v mojich slovách aspoň malinký odraz Boha?

Modlitba:

Pane Ježišu, dávaj nám svojho Ducha, aby sme s jeho pomocou rozpoznali dary, ktoré nám dávaš a vedeli ich vždy správne využívať. Ježišu, Svetlo sveta, daj aby sa náš zrak nezakaľoval tmou. Ježišu, Slovo živého Boha otváraj nám sluch, aby sme vedeli rozpoznať tvoj hlas. Ježišu, Chlieb z neba, daj, aby sme zakúsili a presvedčili sa o tvojej добрôte.

5. deň

Obhajoba viery – Ked' sa ti smejú

Príbeh:

Bol celkom pekný deň, keď sa stalo niečo, na čo nikdy nezabudnem. Sedeli sme so spolužiakmi okolo lavice v skole a miesto učenia sme sa rozprávali. Ani neviem, ako sme sa dostali k tejto téme, ale zrazu začal Lukáš rozhorčene hovoriť: „Cirkev, to je len spôsob, ako z ľudí vytiahnuť peniaze! Prvé, čo uvidíš, keď prídeš do kostola, je pokladnička. Pápež má toľko peňazí a budov, a použije ich len na križiacke výpravy a brzdenie pokroku upaľovaním ľudí. Biskupi tiež, ide im iba o to, aby manipulovali s ľuďmi a obmedzovali ich slobodu, kňazi sú... A kresťania? Tí žijú ešte horšie ako my: pijú, klamú, kradnú, podvádzajú a pretvarujú sa. Pokrytci!....“ Sedela som ako prikovaná a pozerala sa s hrôzou a smútkom na to čo všetko nám pripisuje. Nezmohla som sa ani na jedno slovo! A to sme sa toľkokrát o tom rozprávali na stretku, veľa som o tom čítala, aby som vedela argumentovať, no v tej chvíli som bola ako vygumovaná a modlila som sa, aby to dobre dopadlo... Nakoniec ho zastavila moja spolužiačka. Povedala, že to jednoducho nie je pravda a že má brat' ohľad na to, že som tu ja a že všetci dobre vedia, že ja taká nie som.

Zamyslenie:

Určite sa aj tebe stalo (alebo sa ešte len stane), že si sa stretol, z ľuďmi, čo nechápali tvoju vieru. Mali plné ústa nespravodlivostí, čo spravila Cirkev, alebo počuli o nejakých aférach kňazov a pod. Alebo im to, že niekto verí v Boha, pripadalo jednoducho ako obmedzujúca blbosť. Veľakrát sa s nimi nedá o tom normálne rozprávať, sú ako malé deti, ktoré sú presvedčené, že učiteľka je zlá, lebo im dala domácu úlohu. Veľakrát tvrdia, že Cirkev berie ľuďom slobodný názor, a pritom ťa nútia prijať ich názor o tom, aká je Cirkev hrozná... Za takých sa dá „len“ modliť, a ver tomu, že to skutočne zaberá!

Niekedy je to o nevedomosti. Niektorí jednoducho nemajú dost' informácii a nevedia, ako je to naozaj. Práve oni sú závislí aj na tom, čo si sa naučil v príprave na birmovku, a či si aj sám hľadáš odpovede na otázky o Bohu a Cirkvi.

Smutné je, že niektorým bolo ublížené práve od tých, čo im mali pomôcť. Títo ľudia možno nikdy nezažili, ako ich veľmi Boh má rád. Viera nie je jablko, nemôžeš si ju vziať keď chceš. Viera je dar, ktorý Boh chce dať každému, aby bol šťastný.

Veľmi ťa povzbudzujem: Nedaj sa!!! Máš veľký poklad ak sa priateľíš s Bohom! Zo zážitku s ním, zo skúseností, keď vidíš a cítiš, ako ťa má rád, čerpaj silu, aby si pre týchto ľudí bol mostom k Bohu, a nie d'alším dôvodom kritizovať kresťanov.

A nezabudni, Ježiš povedal: „Nebojte sa ich. Lebo nič nie je skryté, čo by sa neodhalilo, a nič utajené, čo by sa neprezvedelo. Čo vám hovorím vo tme, hovorte na svetle, a čo počujete do ucha, rozhlasujte zo striech. Nebojte sa tých; čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle. Nepredávajú sa

dva vrabce za halier? A predsa ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca. Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané. Nebojte sa teda, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov. Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi; aj ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach“ (Mt 10, 26-33).

Modlitba:

Bože, ďakujem ti, že ma máš tak rad! Prosím ťa odpusť mi, že na teba tak často zabúdam a niekedy sa aj vedome tvárim, že sa nepoznám! Som ešte slabý/á. Prosím, nauč ma vernosti byť kresťanom aj vtedy, keď ma to stojí námahu.

6. deň

Moja rodina

Príbeh:

Bol raz jeden maliar, ktorý bol nespokojný so svojou prácou, a tak raz povedal svojej manželke: „Idem do sveta hľadať najdôležitejšiu a najkrajšiu vec na svete, pretože práve túto vec musím namaľovať na svoj obraz.“ Cesty ho zaviedli do mnohých krajín. Videl mnoho prekrásnych vecí, ale nebol spokojný, nenašiel to, čo hľadal. Jedného dňa zastavil nevestu v deň svadby. „Povedz mi,“ spýtal sa rozžiarenej mladej dievčiny, „čo je najkrajšia vec na svete?“ „Láska,“ odpovedala bez zaváhania. Maliar pokračoval vo svojej ceste sklamaný. Nedokázal namaľovať lásku. Za nejaký čas stretol vojaka, vracajúceho sa z vojny. „Vojak,“ povedal, „čo je najkrajšia vec na svete?“ „Pokoj,“ odpovedal vojak ponáhľajúc sa domov. Umelec tak znova odišiel naprázdno. Nevedel namaľovať pokoj. Pokračujúc na svojich cestách, zastavil kňaza na ceste do chrámu. Dúfal, že svätý muž mu bude vedieť poradiť. Ale kňaz mu iba jednoducho odpovedal: „Viera je najkrajšia vec na svete.“ Ako by mohol niekto dokázať namaľovať vieru? Maliar cítil, že jeho hľadanie je márne, a vrátil sa domov, unavený na tele i na duši. Potom, ako ho jeho žena prívetivo privítala, zistil, že našiel lásku, o ktorej hovorila nevesta. V celom jeho domove cítil bezpečie, nekonečný pokoj, ktorý vojak pokladal za taký vzácny. A v očiach jeho malých detí bola viera, opísaná kňazom. Maliar pochopil. To je predmet, ktorý má namaľovať – svoju rodinu a svoj domov. Toto bude jeho majstrovské dielo. Môžeme teda konštatovať, že najdôležitejšou úlohou rodiny je vytvárať vieru, lásku a pokoj.

Zamyslenie:

Mnohí významní myslitelia považujú tému rodiny za najpálčivejšiu otázku dnešných čias. Rodina je základná stavebná častica spoločnosti. S ohľadom na vyššie uvedený

príbeh, ideálna rodina vytvára príjemné prostredie na život a dobrú výchovu detí. Ak je základný stavebný kameň kvalitný, budova z neho postavená bude dobrá a spoľahlivá. Pokiaľ by tá nebola v poriadku, nepriaznivo sa to odrazí na celej spoločnosti. Tento neprehliadnuteľný logický vývod mnohí ignorujú. Keď dnes vidíme, ako dopadla inštitúcia manželstva – často aj v tradičných katolíckych krajinách zredukovaná na „súkromnú záležitosť“ bez akejkoľvek zodpovednosti a bez záväzkov voči spoločnosti – náš strach o inštitúciu rodiny, ktorá má byť prirodzeným vyústením čistého manželstva, je oprávnený.

Zákonodarstvo mnohých krajín podporuje tento úpadok chápania prirodzenej role rodiny v spoločnosti zákonmi, ktoré sa pre ďalšiu generáciu už stávajú normami. Ľahko dosiahnuteľný rozvod, podporovaný potrat, eutanázia, zabraňovanie počatiu, sterilizácia, nedostatočná legislatívna ochrana viacdenných rodín, o podpore týchto rodín nehovoriac, umelé oplodnenie, tzv. „zástupné“ tehotenstvo (žena dodá vlastné oplodnené vajíčko a to sa zasadí do maternice inej ženy, ktorá ho za dohodnutý finančný obnos za ňu vynosí) a rada ďalších. A vidíme, ako tieto veci denne predkladajú médiá ako bežnú prax, takže sa z týchto hanebných praktík postupne stáva každodenná rutina, nad ktorou sa nikto nepozastaví, len pár „spiatočníkov“, ako sú vnímané kritiky katolíkov a niektorých iných spoločenských skupín, ktorým rodina leží na srdci.

Ako sa to mohlo stať aj na územiach, kde je katolíkov väčšina? Nie je to potom aj náš dlh spoločnosti? Nás, väčšiny, ktorú nie je vidieť, ktorá je prehliadaná, niekedy dokonca vysmievaná? Je pravda, že robiť si posmech z katolíckeho poňatia rodiny a z katolíkov samotných je módné a vlastne veľmi výhodné, pretože od katolíkov posmeškárom nič nehrozí, maximálne tak modlitby... To ale nie je niečo, čo by nás malo ubíjať, ale malo by nás to naopak dotlačiť k zvýšenej aktivite... To je to, čo nás, birmovancov, a teda už skoro dospelých, čaká. Ved' kto má ideálnejšiu príležitosť niečo zmeniť, ak nie rozumná väčšina?

Modlitba:

Pane, svätý Otče, všemohúci a večný Bože, ďakujeme ti za naše rodiny. Daj, aby sme v nich žili v láske. Obetujeme ti naše radosti i zármutky. Do tvojich rúk vkladáme našu budúcnosť.

7. deň

Škola, ulica

Príbeh:

Malý Janko mával na desiati vždy voňavý, biely, čerstvo upečený chlieb. Jeho mama Margita sa vždy starala, aby jej deťom biely chlieb nikdy nechýbal. Jeho spolužiak Marek zase pomaly hrýzol krajec čierneho chleba. Raz Janko vraví Markovi: Mohol by si mi preukázať malú službičku? Veľmi rád, odpovedal kamarát. Tak si vymeňme

chlieb. Prečo? Tvoj chlieb je určite lepší. Mám naň chuť. Marek vo svojej detskej prostote uveril, že jeho čierny chlieb je skutočne chutnejší, a keďže mu tiekli slinky na kamarátov biely chlieb, ochotne pristúpil na výmenu. Odvtedy si po dve jari vymieňali svoj chlieb. Až keď Marek dorástol, uvedomil si, aký bol Janko dobrý a jemnocitný, keďže jeho čierny chlieb nebol určite maškrtou.

Zamyslenie:

Malé skutky lásky, dobroty, často skryté pred očami tohto sveta, robia svet krásnym a život človeka plnohodnotným. Moje svedectvo o Božej láske a prítomnosti Ducha vo mne sa prejavuje práve cez tieto drobné skutky skutočnej rozdávajúcej sa lásky.

Modlitba:

Bože môj, milujem ťa celým srdcom a nadovšetko, lebo si nekonečné dobro a naše večné šťastie. Milujem ťa v svojich blížnych a odpúšťam im všetky urážky, ktorých sa mi dostalo. Pane daj, aby som ťa vždy viac a viac miloval.

8. deň

Život v Cirkvi – angažovanie sa

Príbeh:

Pri ceste, ktorá viedla z polí, sadil starček mladé jablone. Bol už veľmi starý a bolo vidno, že táto práca ho namáha. Bolo poludnie, slniečko pripekalo, a tak sa občas posadil, že si oddýchne. Ľudia, ktorí chodili okolo, naňho udivene hľadeli, ba niektorí sa mu aj smiali: „Dedo, na čo to robíte? Ved’ potrvá pár rokov, kým tie jablone zarodia, a vy sa tých jabĺčok možno už ani nedožijete!“ Starček sa zakaždým len usmial a znova sa chopil rýľa: „Ja sa už tých jabĺk nedočkám, ale tí, čo sa budú o pár rokov vracat’ tadiaľto po úmornom dni na poli, sa nimi budú môcť občerstviť a posedieť si v tieni týchto stromov.“

Zamyslenie:

Dokážem byť nápomocný? Som ja ten, ktorý je tu pre druhých? Je toľko druhov pomoci, ktoré sa nám ponúkajú. Postaviť sa za pravdu, angažovať sa pre slabších, všímať si utláčanie okolo nás. Možno je to tvoj spolužiak, z ktorého sa ostatní vysmievajú. Alebo si ťa Boh volá otvoriť si srdce pre misie? Je tvoja cesta animátorstva? Spýtaj sa ho na to a neboj a počuť odpoveď.

Modlitba:

Bože, pracoval som pre teba, čo som za to dostal? Uťahujú si zo mňa, som unavený a vyčerpaný a nezarobil som ani deravý groš. No ty chceš, aby som opustil všetko a nasledoval ťa. Chceš, aby som dával zadarmo, hoci každý si cení bohatstvo. V dnešnom svete sa hodnotí všetko v peniazoch, ľudia si hľadajú výnosnejšie povolania a priateľov, s ktorými sa žije ľahšie. Lenže tvoje výpočty, Pane, sú celkom iné. Podľa mňa sa v ekonómii nevyznáš. Nie si registrovaný na burze, nemáš účet v banke, dokonca nemáš ani „kde hlavu skloniť“, a predsa sľubuješ stonásobné zúročenie a neobávaš sa, že skrachuješ!

Pane, pomôž mi používať tvoju zvláštnu „kalkulačku“, pomôž mi dávať, ako dávaš ty, a hlavne mi pomôž veriť tvojim prísľubom. Vďaka ti, Pane, že ma miluješ, že ma voláš a dávaš mi pravú odmenu. Duch Svätý, urob ma vnímavým na potreby druhých a ochotným vstať a povedať: Idem ja. Daj mi odvahu vykročiť zo seba, zo svojho vnútra smerom ku druhým. A byť vytrvalý, aj keď možno hneď neuvidím ovocie svojej práce. Daruj mi ducha angažovanosti.

9. deň

Môj duchovný život

Príbeh:

Dvaja mnísi pestovali ruže. Jeden sa vyžíval v obdivovaní ich krásy a opíjaní sa ich vôňou. Druhý najkrajšie ruže odrezával a rozdával okoloidúcim. „Čo to robíš?“ vytýkal mu prvý. „Ako sa môžeš okrádať o radosť a vôňu zo svojich ruží?“ „Ruže zanechávajú vôňu na rukách tých, ktorí ich rozdávajú,“ pokojne povedal druhý.

Zamyslenie:

Viera je Boží dar. „Nik nemôže prísť ku mne,“ povedal Ježiš, „ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal“ (Jn 6, 44a). Keďže však viera je osobnou odpoveďou človeka, človek môže s Božou pomocou pracovať na jej rozvinutí. Všetko sa to odohráva skrze Cirkev. Mať väčšiu vieru bude vždy znamenať bližšie sa vinúť ku Kristovi: prostredníctvom evanjelia, modlitby, sviatostí a každodenného života.

Viera, ktorú si prijal v krste, je malým semienkom. Ale semienko je tu na to, aby z neho vzišla rastlina. A rastlina je na to, aby vydala plod. Tvoja viera bude rásť, keď odhodlane nasleduješ Krista, a to nielen v náboženských úkonoch, ale deň čo deň, v každej situácii, v celom svojom živote: „Kto chce byť mojim učeníkom, nech ma nasleduje.“

Prijatím sviatosti birmovania poleješ semienko svojej viery, avšak vyrásť v rastlinu mu dáš až svojimi každodennými rozhodnutiami sa pre Krista a šírenie jeho učenia ďalej. Nenechávaj si voňavé ruže len v záhrade svojej duše, rozdávaj ich ďalej všetkým okolo: podráždenej susedke; spolucestujúcim v preplnenom rannom autobuse;

nepríjemnej učiteľke, ktorá ťa vždy vyvolá, práve keď sa nestihneš naučiť; otravnému spolužiakovi; bratovi, ktorému sa vždy všetko prepečuje; mamine s nekonečným zoznamom domácich povinností a zákazov; i všetkým ostatným, ktorí ťa denne vytáčajú... Lebo len tie ruže, ktoré rozdáš, zanechajú vôňu na твоjich rukách...

Modlitba:

Pane, pomôž mi rásť vo viere neustálymi rozhodnutiami sa pre teba každý deň. Uč ma vidieť ťa vo svojich blížnych, priateľoch a v každom členovi mojej rodiny, aby som sa ťa tak mohol intenzívnejšie vnímať a približovať sa k tebe. Amen.

– # –